

שלום, קוראים לי נצח, ובחרתי לדבר על משניות ממסכת ראש השנה, פרק ב, משניות ח' ו-ט'.

פעם, כדי לדעת מתי ראש חודש, היו עדים מגיעים ומעידים שהם ראו את הירח. פעם היה מעשה שבאו שנים להעיד על חידוש הירח ואמרו שראו את הירח בליל השלושים. ועל פיהם, קידשו את החודש, וקבעו שאותו יום הוא ראש השנה. למחרת, בליל השלושים ואחד, כולם חיפשו את הירח ולא ראו אותו. בכל זאת, רבן גמליאל קיבל את העדות, ואמר שהיום הראשון היה ראש השנה. רבי דוסא בן הרכינס אמר: ברור שהם עדי שקר! איך יכול להיות שאישה ילדה ולמחרת היא גדולה כמו לפני הלידה!? גם לא ייתכן שאחרי שהיתחדש הירח, לא יראו אותו.

רבי יהושע הסכים עם רבי דוסא בן הרכינס, שצריך לבטל את קידוש החודש שהיה על פי עדות שקר, וראש השנה יהיה ביום שלושים ואחד.

משנה ט

רבן גמליאל שלח לרבי יהושע: גוזרני אליך שתבוא אצלי במקלך ובמעוֹתך, ביום הכיפורים שלח להיות בשבונך – דבר ממש לא פשוט, כן?

רבי עקיבא מצא את רבי יהוש מצטער. אמר לו: יש ללמוד שכל מה שעשה רבן גמליאל, עשוי, שנאמר "אלה מועדי קודש אשר תקראו אותם" בין בזמן, בין שלא בזמנם, אין מועדות אלא אלו.

רבי יהושע הלך לרבי דוסא בן הרכינס, וגם הוא הסכים שרבי יהושע צריך להכיר בהחלטה של בית הדין, גם אם אנחנו לא מסכימים איתו.

אחרי שקיבל את עצתם של רבי עקיבא ורבי דוסא בן הרכינס, רבי יהושע נטל מקלו ומעותיו בידו והלך ליבנה לרבן גמליאל ביום שחל יום הכיפורים להיות בחשבון.

עמד רבן גלמלאל ונשקו על ראשו. אמר לו: בוא בשלום, רבי ותלמידי!

אבל איך רבי יהושע יכול להיות גם רב וגם תלמיד שלו? רבי בחוכמה ותלמידי שקיבלת את דברי.

זה קצת מצחיק כשאתה חושב על זה. איזה מסר, במקום שברן גמליאל יצחק עליו וילאג לו, הוא משנק אותו ואומר "בוא בשלום רבי ותלמידי."